

[Udenrigsministeren.]

Den reviderede udgave afviger kun fra den oprindelige tekst ved en del ændringer af formel art, især derved, at betegnelsen „Folkeforbundet“ i en række artikler er erstattet med betegnelsen „De Forenede Nationer“, og udtrykket „den faste domstol for mellemfolkelig retspleje“ er ændret til „den mellemfolkelige domstol“.

Generalakten trådte i kraft den 20. september 1950, efter at Belgien og Sverige havde tiltrådt den.

Generalakten består af 4 kapitler, hvoraf kapitlerne I, II og III omhandler henholdsvis forligsmægling, retlig afgørelse og voldgift, medens kapitel IV indeholder en række almindelige bestemmelser. For at gøre det muligt for så mange stater som muligt at tiltræde den er der ved artikel 39 givet staterne adgang til at tiltræde under forbehold, hvilket ligeledes er søgt opnået ved bestemmelserne i artikel 38 om hel eller delvis tiltræden og i artiklerne 40 og 45, der hjemler adgang til at udvide eller indskrænke omfanget af en stats tiltrædelse eller de af den tagne forbehold. Akten berører ikke gældende aftaler om forligsmægling, retlig afgørelse og voldgift; men drejer sådanne aftaler sig kun om forligsmægling, vil ifølge artikel 29, såfremt forlig ikke opnås, aktens bestemmelser om retlig afgørelse og voldgift komme til anvendelse i den udstrækning, de er tiltrådt af parterne. Generalakten gælder for et tidsrum af 5 år fra ikrafttrædelsen og fornyes derefter for 5-årige perioder.

Som et af punkterne på dagsordenen for De Forenede Nationers plenarforsamling i de to sidste år har stået opført spørgsmålet om, hvilke ikke-medlemsstater man skulle tilstille et eksemplar af den reviderede generalakt med opfordring til at tiltræde denne. Spørgsmålet er begge gange blevet udsat — først og fremmest fordi så få medlemsstater endnu havde tiltrådt den reviderede tekst — og vil derfor antagelig atter blive gjort til genstand for debat på De Forenede Nationers plenarforsamling.

Da jeg finder det rigtigst, at generalaktens tekst, som foreslået ved De Forenede Nationers resolution af 28. april 1949, formelt bringes i overensstemmelse med de nugældende ændrede forhold, og da det vil have sin betydning, om Danmark ved spørgsmålet behandling på plenarforsamlingen på samme måde som Norge og Sverige kan henvise til sin allerede foretagne tiltræden af generalakten i dens ændrede form, må jeg anse det for ønskeligt, at den reviderede

generalakt af 28. april 1949 nu tiltrædes for Danmarks vedkommende.

Da rigsdagens samtykke i medfør af grundlovens § 18 vil være at indhente, forinden tiltrædelsen kan finde sted, tillader jeg mig derfor at forelægge forslaget til rigsdagsbeslutning angående Danmarks tiltrædelse af den af De Forenede Nationers plenarforsamling den 28. april 1949 vedtagne reviderede generalakt for det høje ting i håbet om, at det må få en hurtig og velvillig behandling.

Formanden: Jeg giver derefter ordet til den højtærede handelsminister, for at han kan fremsætte et i går anmeldt lovforslag.

Ministeren for handel, industri og søfart (Rytter): Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om et skibsfartsnævn.

Baggrunden for dette lovforslag er det samarbejde, som på en række områder er i gang mellem de stater, der er deltagere i Atlantpagten. Allerede på et tidligt tidspunkt af dette samarbejde blev spørgsmålet om tilrettelæggelse af planer om en fælles skibsfartskontrol og en skibsfartspool, der skulle kunne træde i funktion under en eventuel krigssituation, taget op til foreløbig drøftelse mellem repræsentanter for Atlantpagtlandenes søfartsmyndigheder.

I maj 1950 nedsatte Atlantrådet derefter et planlægningsråd for skibsfarten, der fik til opgave at overveje og fremkomme med forslag om dannelsen af et sådant skibsfartsorgan af civil karakter, der under krig eller truende krigsfare kunne varetage kontrollen med og allokeringen af Atlantpagtlandenes samlede oceangående handelsflåder. Planlægningsrådet har derefter på en række møder, ved hvilke Danmark har været repræsenteret ved en delegation bestående af repræsentanter for handelsministeriet og Dansk Dampskibsrederiforening, udarbejdet et detaljeret forslag til en sådan organisation, som har fået navnet „Defense Shipping Authority“. Med hensyn til det foreslåede skibsfartsorgans formål og opbygning kan jeg i det hele henvise til de i bemærkningerne til lovforslaget givne oplysninger.

Efter at Atlantrådet havde godkendt de udarbejdede planer, har man optaget spørgsmålet om, på hvilken måde man fra dansk side skal kunne opfylde de forpligtelser, som herefter kommer til at påhvile Danmark, til nærmere drøftelse med interesserede rederkredse. Man er herunder